

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 69Ek/1291/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119344204
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Segečová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119344204.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., IČO: 31 335 004, so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, proti povinnému 1/ F. C., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XXXX/XX, XXX XX M. a proti povinnej 2/ X. C., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XXXX/XX, XXX XX M., obaja právne zast. WEBBER LEGAL, s.r.o., IČO: 50 680 552, so sídlom Na rozhládke 2, 831 01 Bratislava, konajúca konateľom Mgr. Antonom Pavúkom, advokátom, vedenej pred súdnym exekútorom JUDr. Richardom Gibartim, so sídlom exekútorského úradu Konštantínova 6, 080 01 Prešov, pod sp. zn. 274EX 422/19, v konaní o vymoženie 28.605,54,-EUR s prísl., rozhodujúc o sťažnosti povinných 1/, 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/1291/2019 zo dňa 2. decembra 2019, takto

rozhodol:

I. Sudca sťažnosť povinných 1/, 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/1291/2019 zo dňa 2. decembra 2019 **z a m i e t a**.

II. Súd oprávnenému **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/1291/2019 zo dňa 2. decembra 2019.

III. Povinným 1/, 2/ **n e v z n i k o l** **n á r o k** na náhradu trov konania o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/1291/2019 zo dňa 2. decembra 2019.

o d ô v o d n e n i e :

1. Na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, doručeného súdu dňa 31.7.2019 sa začalo proti povinným 1/, 2/ exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky oprávneného, priznanej na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým je platobný rozkaz Okresného súdu Humenné, sp. zn. 9Csp/156/2018-39 zo dňa 28.11.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 28.12.2018 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 69Ek/1291/2019 dňa 13.8.2019 súdneho exekútora JUDr. Richardom Gibartim, so sídlom exekútorského úradu Konštantínova 6, 080 01 Prešov. Doručením poverenia súdnemu exekútorovi dňa 13.8.2019 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinných 1/, 2/.

3. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/1291/2019 zo dňa 2.12.2019, vydaným vyšším súdnym úradníkom, súd návrh povinných 1/, 2/ na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol (výrok I.) a povinným 1/, 2/ náhradu trov právneho zastúpenia súvisiacich s návrhom na zastavenie exekúcie, nepriznal (výrok II.).

4. Vyšší súdny úradník v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že nezistil žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie, ktoré sú taxatívne uvedené v ustanovení § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Vyšší súdny úradník ďalej poukázal na formálnu a materiálnu vykonateľnosť exekučného titulu s tým, že exekučný súd vychádza z exekučného titulu, ktorý meritórne nepreskúmava, nakoľko iba

vykonáva to, o čom už bolo rozhodnuté a nenahrádza súd, resp. iný orgán, v základnom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určenej povinnosti voči tam označenému subjektu a preto exekučnému súdu neprislúcha čokoľvek meniť na tomto rozhodnutí, príp. ho akokoľvek vecne preskúmať. Predmetom návrhu na zastavenie exekúcie, preto môžu byť skutočnosti, ktoré nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom pre exekúciu. Preskúmaním obsahu súdneho spisu považoval vyšší súdny úradník za preukázané, že exekučný titul je riadne spôsobilým exekučným titulom, ktorý disponuje vlastnosťou vykonateľnosti. Uviedol, že v danom prípade preto neobstoja ani tvrdenia povinných 1/, 2/, že exekučný titul bol vydaný „iba“ vyšším súdnym úradníkom a nie sudcom, nakoľko v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 5 ods. 1 písm. a) zákona o súdnych úradníkoch, v civilnom procese o návrhu na vydanie platobného rozkazu koná a rozhoduje na základe poverenia sudcu vyšší súdny úradník a nie sudca. Taktiež neobstoja tvrdenia povinných 1/, 2/, že v lehote 15 dní, počas ktorej môže spotrebiteľ podať odpor proti platobnému rozkazu, spotrebiteľ nedokáže posúdiť neprijateľné zmluvné podmienky, ani nekalé obchodné praktiky a nedokáže využiť procesné inštitúty na svoju obranu, nakoľko v zmysle § 265 ods. 1 CSP ide o zákonnú lehotu, v rámci ktorej sa žalovanému uloží, aby do 15 dní od doručenia zaplatil uplatnenú peňažnú pohľadávku alebo jej časť a nahradil trovy konania alebo aby v tej istej lehote podal odpor. Z dôvodu, že povinní 1/, 2/ v zákonom určenej lehote oprávnenému nezaplatili uplatnenú peňažnú pohľadávku a ani nepodali odpor, exekučný titul sa stal právoplatným a vykonateľným, čím sa stal aj spôsobilým exekučným titulom. Ďalšie tvrdenia povinných 1/, 2/ o hmotnoprávných nedostatkoch tzv. základného konania vyšší súdny úradník nepreskúmaval, nakoľko v exekučnom konaní sa súd v rámci podaného návrhu na zastavenie zaoberá len takými okolnosťami, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu. Predmetom skúmania v exekučnom konaní nie sú okolnosti, za ktorých došlo k vydaniu exekučného titulu a ktoré nastali ešte pred jeho vznikom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, vyšší súdny úradník návrh povinných 1/, 2/, na zastavenie exekúcie zamietol ako nedôvodný.

5. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo právnomu zástupcovi povinných 1/, 2/ doručené dňa 2.12.2019, podali povinní 1/, 2/, prostredníctvom právneho zástupcu, dňa 16.12.2019, teda v zákonom stanovenej lehote, sťažnosť.

6. Podanú sťažnosť povinní 1/, 2/ odôvodnili v zásade rovnakými skutočnosťami, aké uviedli v návrhu na zastavenie exekúcie. Exekúciu považujú za neprípustnú z dôvodu, že v konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul, neboli preskúmané nekalé podmienky spotrebiteľskej zmluvy, ktorú uzavreli, že exekučný titul nebol vydaný sudcom ale vyšším súdnym úradníkom, čím bolo porušené ich právo na spravodlivý súdny proces. Ďalej poukázali aj na to, že rovnako aj o ich návrhu na zastavenie exekúcie rozhodol „iba“ vyšší súdny úradník, čím sa umocnila skutočnosť, že spotrebiteľovi bola odopretá ochrana jeho práv v podobe straty záruky preskúmania neprijateľných podmienok v zmluve osobou v postavení sudcu. Exekučný súd k takémuto prieskumu v rámci rozhodovania o návrhu na zastavenie exekúcie nepristúpil, čím došlo k porušeniu práva EÚ tak, ako to konštatuje aj SD EÚ vo veci C-448/17 EOS KSI Slovensko, s. r. o. proti Jánovi Dankovi zo dňa 20.9.2018. Podľa názoru povinných 1/, 2/, je sudca exekučného súdu oprávnený (a povinný) takýto prieskum vykonať a subsumovať ho pod ust. § 61 k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Podľa kogentného ustanovenia vyjadreného v čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS je záväzkom štátu postarať sa o to, aby nekalé podmienky spotrebiteľa nezaväzovali, a to má považovať za dostatočný dôvod na prelomenie materiálnej právoplatnosti súdneho rozhodnutia (Uznesenie Krajského súdu Prešov sp.zn. 19CoE/13/2017 zo dňa 22.2.2017, ktorý sa vysporiadal s relevantnou judikatúrou v danej veci, napr. rozhodnutie SD EÚ vo veci C-76/10 POHOTOVOSTĚ c/a Korčkovská a rozsudkom ESLP ZEHENTNER c/a Rakúsko). Rovnako aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení I. ÚS 381/2012-26, poukázal na to, že súd je nielen oprávnený, ale aj povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania. V tomto prípade však neprijateľnosť zmluvných podmienok a otázka súladu zmluvy s predpismi prijatými a účelom ochrany spotrebiteľa nebola nikdy skúmaná osobou v postavení sudcu, čo má za následok porušenie práva povinných 1/, 2/ na spravodlivý súdny proces. V tomto kontexte poukázali povinní 1/, 2/ aj na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. II.ÚS 2778/19, zo dňa 5.11.2019, v zmysle ktorého „Nezohľadní-li obecný soud ochranu spotřebitele dle čl. 38 Listiny základních práv Evropské unie a právní úpravu přijatou k zajištění této ochrany, postupuje v rozporu s čl. 1 odst. 2 ve spojení s čl. 10a a čl. 4 Ústavy České republiky, a porušuje tím právo účastníků řízení na soudní ochranu dle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.“. Za neprijateľné podmienky spotrebiteľskej zmluvy povinní 1/, 2/ považujú to, že zmluva je zmluvou

formulárovou, ktorej obsah povinní 1/, 2/ nemohli meniť, mohli ju len ako celok prijať alebo len ako celok odmietnuť (rozsudok SD EÚ vo veci C-147/16, body 26.-28. odôvodnenia), že zmluva je v hrubom rozpore so zákonom č. 129/2010 Z. z o spotrebiteľských úveroch, v rozpore so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“) a zákonom č. 40/1964 Zb. Občianskym zákonníkom (ďalej len „Občiansky zákonník“). Exekučný titul je preto nespôsobilý z dôvodu, že v konaní, v ktorom bol vydaný nebolo skúmané, či oprávnený konal s odbornou starostlivosťou, že vyhlásenie predčasnej splatnosti nebolo povinnej 2/ doručené, že upozornenie na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti nebolo povinným 1/, 2/ doručené, že po vyhlásení predčasnej splatnosti nemá veriteľ nárok na riadne úroky a úroky z omeškania a že úver je bezúročný a bez poplatkov. Z uvedených dôvodov žiadajú povinní 1/, 2/ aby súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že exekúciu zastaví a aby im priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

7. Súd sťažnosť povinných 1/, 2/ zaslal dňa 13.1.2020 na vyjadrenie oprávnenému, ktorý sa k nej vyjadril písomným podaním doručeným súdu dňa 21.1.2020. V písomnom vyjadrení oprávnený, uviedol, že trvá na svojich doterajších vyjadreniach. Súdu predložil vykonateľný exekučný titul, vydaný v súlade s právnymi predpismi vyšším súdnym úradníkom. Oprávnený opätovne zdôraznil, že exekučné vymáhanie pohľadávky zo zmluvy o úvere zo dňa 16.7.2014 bolo z jeho strany až možnosťou ultima ratio, kedy aj napriek rozsiahlemu upomínaníu na riadne a včasné plnenie zmluvy o úvere pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti, upomínaníu pred podaním žaloby na Okresný súd Humenné, ako aj upomínaníu pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, povinní 1/, 2/ nevyvinuli ani len minimálne úsilie na riešenie vzniknutej situácie, a to aj napriek skutočnosti, že im zo strany oprávneného bolo poskytnutých viacero možností na zaplatenie dlžnej sumy aj formou splátkového kalendára. Oprávnený v tomto prípade vyčerpал všetky možnosti pred núteným výkonom rozhodnutia. Pokiaľ ide o tvrdené vady platobného rozkazu ako exekučného titulu, s ohľadom kontraktačný proces, čerpanie finančných prostriedkov a zmluvných podmienok, ktoré povinní 1/, 2/ opakovane uvádzajú, oprávnený zdôrazňuje, že tieto mali povinní 1/, 2/ možnosť uviesť už v konaní pred Okresným súdom Humenné, v lehote na podanie odporu voči platobnému rozkazu. V štádiu exekúcie, ich oprávnený považuje za účelové a irelevantné. Vzhľadom na uvedené, má oprávnený za to, že jeho nárok na základe platobného rozkazu ako spôsobilého exekučného titulu je legitímny, trvá na ňom v celom rozsahu a navrhuje súdu, aby napadnuté uznesenie vyššieho súdneho úradníka, potvrdil.

8. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

9. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

10. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

11. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

13. V zmysle § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

14. V zmysle § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak bol exekučný titul vydaný v konaní, v ktorom nebolo možné namietat' alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky, a existencia neprijateľnej podmienky má vplyv na vymáhaný nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

15. Po preskúmaní veci sa sudca v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, ktoré považoval za dostatočné, jasné, zrozumiteľné a presvedčivé. Vyšší súdny úradník sa v dostatočnom rozsahu vysporiadal s tvrdeniami povinných 1/, 2/ uvedenými v podanom návrhu na zastavenie exekúcie. Sudca preto dospel k záveru, že sťažnosť povinných 1/, 2/ je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť.

16. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 12. odôvodnenia, sudca nad rámec uvedeného k argumentácii povinných 1/, 2/ v podanej sťažnosti uvádza, že tvrdenia povinných 1/, 2/ nezakladajú ani nepreukazujú žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie, uvedených taxatívne v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, na čo správne poukázal už aj vyšší súdny úradník. Súd opätovne zdôrazňuje, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, teda preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálnu vykonateľnosť). Obsahom exekučného titulu je exekučný súd viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania, (aj vtedy ak by existovali), sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky vzniknuté v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20Cdo/1940/2008).

17. V danom prípade je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie všeobecného súdu Slovenskej republiky, konkrétne, platobný rozkaz Okresného súdu Humenné, sp. zn. 9Csp/156/2018-39 zo dňa 28.11.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 28.12.2018.

18. K tvrdeniu povinných 1/, 2/, že exekučný súd nepristúpil k preskúmaniu návrhu na zastavenie exekúcie, v rozsahu posúdenia neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve uzatvorenej medzi oprávneným a povinnými 1/, 2/, čím porušil právo EÚ, ako to konštatuje aj Európsky Súdny dvor (ďalej len „ESD“) vo veci C-448/17, EOS KSI Slovensko, s. r. o. proti Jánovi Dankovi zo dňa 20.9.2018, súd uvádza, že ho nemohol akceptovať. Predmetné rozhodnutie ESD sa okrem iného, týka rozhodnutia o predbežnej otázke, či sa má smernica 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, vykladať tak, že táto smernica bráni vnútroštátnej právnej úprave, na základe ktorej, v štádiu vydania platobného rozkazu proti spotrebiteľovi stanovuje preskúmanie nekalej povahy podmienok v spotrebiteľskej zmluve, avšak právomoc vydať tento platobný rozkaz priznáva vyššiemu súdnemu úradníkovi (nie sudcovi) a spotrebiteľovi stanovuje iba 15 dňovú lehotu na podanie vecne odôvodneného odporu, za predpokladu, že takéto ex offo preskúmanie nie je stanovené v štádiu výkonu tohto platobného rozkazu. ESD v danej veci v bode 49. a 50. svojho rozhodnutia uviedol, (s poukazom na rozsudok z 18.2.2016, Finanmadrid EFC, C 49/14, EU:C:2016:98, bod 45), že zachovanie potrebného účinku smernice 93/13 bráni tomu, aby vnútroštátna právna úprava umožňovala vydanie platobného rozkazu bez toho, aby mal spotrebiteľ v akomkoľvek štádiu konania možnosť požívať záruku, že sudca pristúpi k preskúmaniu neprítomnosti nekalých podmienok v dotknutej zmluve. V dôsledku toho okolnosť, že vnútroštátna právna úprava priznáva právomoc v oblasti vydávania platobných rozkazov súdnemu úradníkovi, ktorý nemá postavenie sudcu, nemôže ohroziť zachovanie potrebného účinku smernice 93/13, pokiaľ je preskúmanie neprítomnosti nekalých podmienok v dotknutej zmluve sudcom stanovené buď v štádiu výkonu platobného rozkazu alebo v prípade odporu proti platobnému rozkazu. K otázke lehoty na podanie odporu, trvajúcej 15 dní, ESD uviedol, že pri takejto právnej úprave existuje riziko, že spotrebiteľ odpor nepodá a sudca následne nebude môcť uskutočniť ex offo preskúmanie neprítomnosti nekalých podmienok v dotknutej zmluve.

19. Podľa názoru konajúceho súdu, je z uvedeného rozhodnutia ESD zrejmé, že vyšší súdny úradník je oprávnený vydať platobný rozkaz, ak mu to umožňuje vnútroštátna právna úprava, čo je v danom prípade nepochybne splnené. Ďalej ESD poukázal na to, že spotrebiteľ musí mať v akomkoľvek štádiu konania možnosť požívať záruku, že sudca pristúpi k preskúmaniu nekalých podmienok v spotrebiteľskej zmluve. Súd považuje za nepochybné, že spotrebiteľ, v tomto prípade povinní 1/, 2/, takúto možnosť požívať záruku sudcovského prieskumu spotrebiteľskej zmluvy, mali. Bolo otázkou ich slobodnej vôle, či túto možnosť využijú. Napriek poučeniu o možnosti podania odporu, v rozhodnutí vyššieho súdneho úradníka, ktoré im súd riadne doručil (doručenie nespochybovali), ju nevyužili

Po preskúmaní veci, súd konštatuje, že nemožno preto prisvedčiť obrane povinných 1/, 2/, ktorí až v exekučnom konaní, v návrhu na zastavenie exekúcie, ako aj v podanej sťažnosti, uvádzajú skutkové tvrdenia, ktoré vychádzajú z právnych skutočností a právnych úkonov, ktoré boli dané už pred vydaním exekučného titulu (neprijateľnosť zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, bezúročnosť, bezodplatnosť zmluvy, zosplatnenie úveru a pod.) a s ktorými sa, v konaní, v ktorom bol exekučný titul vydaný vysporiadal, v tomto prípade, súd prvej inštancie. Na namietanie a posúdenie nimi tvrdených skutočností (až v rámci exekučného konania) bol priestor práve v konaní, v ktorom súd rozhodoval o vydaní exekučného titulu, pričom práve z dôvodu, že povinní 1/, 2/ nesúhlasili s vydaným rozhodnutím súdu prvej inštancie, mali možnosť podať voči nemu odpor, práve s cieľom, aby ich tvrdenia posúdil sudca, ktorú však nevyužili. Platobný rozkaz preto nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. Skutočnosť, že sa povinní 1/, 2/ subjektívne nestotožňujú so závermi a právnou argumentáciou súdu prvej inštancie, neznamená že ich tvrdenia bude preskúmať exekučný súd. Exekučný súd, nie je ďalšou odvolacou inštanciou a nie je ani príslušný skúmať správnosť exekučného titulu z pohľadu hmotného práva (pasívna vecná legitímácia žalovaného) a ani nijakým spôsobom nemôže zasahovať do práva priznaného v exekučnom titule, či ex ante poskytnúť ochranu povinnému v rozpore s výrokom právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia. Ochrana hmotnoprávných vzťahov subjektov práva je potrebné rozlišovať a aj poskytovať v závislosti od procesnoprávneho štádia konania, v ktorom sa vzťah subjektov práva nachádza, t.j. či ide o tzv. základné konanie, v ktorom nadobúda pôvodné ohrozené alebo porušené subjektívne právo príslušnú procesnú ochranu a to v podobe právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, alebo ide o konanie vykonávacie - exekučné, ktorého zmysel spočíva v uskutočnení núteného výkonu subjektívneho práva z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, ktoré povinná strana nespĺnila dobrovoľne, ktorú exekučný súd poskytuje zabezpečením efektívneho vymáhania uplatneného judikovaného nároku oprávneného a súčasne zabezpečením primeranej ochrany základných práv povinného. Ochrana práv a právom chránených záujmov vo vykonávacom konaní, však už nie je spojená s opätovným hmotnoprávnym skúmaním porušeného subjektívneho práva, ktorého skúmanie a posudzovanie už bolo predmetom ochrany práv subjektov v základnom súdnom konaní. Návrh na vykonanie exekúcie podlieha ex offio prieskumu exekučného súdu, v rozsahu a v medziach stanovených v ustanovení § 53 Exekučného poriadku, pričom v prípade rozhodnutí všeobecných súdov Slovenskej republiky, je materiálne preskúmanie ich vecnej správnosti (alebo nesprávnosti), exekučným súdom vylúčené. Podstatou exekučného konania je nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia a s tým spojená ochrana práv a právom chránených záujmov účastníkov exekučného konania. Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu je obmedzený predovšetkým na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu.

20. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať na to, že právny poriadok Slovenskej republiky vychádza zo zásady „vigilantibus iura scripta sunt“, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod.. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení včítane využitia možnosti podania opravných prostriedkov (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Sžf 65/2011). Tu súd poukazuje aj na tvrdenia oprávneného, že sa snažil svoju pohľadávku od povinných 1/, 2/ vymôcť dlhodobo a predovšetkým spôsobmi mimo súdneho konania a k súdnemu konaniu pristúpil až ako k možnosti ultima ratio, po niekoľkých rokoch pasívneho postoja povinných 1/, 2/ ku splácaniu zmluvného záväzku.

21. Súd za skutkového stavu, že oprávnený disponuje právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, nemôže odoprieť oprávnenému právo domáhať sa súdnej ochrany pri výkone priznaného práva. Oprávnený si v exekučnom konaní iba uplatňuje právo priznané mu právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, ktoré mu nebolo protistranou v spore splnené dobrovoľne, t.j. realizuje svoje právo. Nekoná v rozpore s právom ani v rozpore s verejným poriadkom. Ako už súd konštatoval, hmotnoprávne posúdenie rozhodnutia všeobecného súdu SR, nepatrí exekučnému súdu. Súd nespochybňuje, že existuje záujem štátu a spoločnosti, na zvýšenej ochrane spotrebiteľov. Táto však nemôže byť v rozsahu absolútnej ochrany spotrebiteľa pred exekúciou v prípade vedomej pasivity spotrebiteľa v konaní, v

ktorom bol exekučný titul vydaný a v odopretí práva oprávneného, na plnenie pohľadávok priznaných mu vykonateľným rozhodnutím všeobecného súdu Slovenskej republiky, exekučným titulom.

22. Súd tak po preskúmaní veci, vychádzajúc z exekučného titulu konštatuje, že aj oprávnení aj povinní 1/, 2/ sú hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu. Exekúcia je vedená v prospech osoby označenej v exekučnom titule a rovnako aj v neprospech osôb v ňom označených. Exekučný titul je formálne aj materiálne vykonateľný. Poverenia na vykonanie exekúcie bolo vydané v súlade a v rozsahu exekučného titulu. Žiadna skutočnosť namietaná povinnými 1/, 2/ tak nie je dôvodom na zastavenie exekúcie. Naopak, ide o také skutočnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu, boli resp. mali byť posúdené v konaní, v ktorom bol vydaný a exekučný súd sa nimi preto nezaoberal.

23. Teda, vychádzajúc zo skutočnosti, že povinní 1/, 2/ neuviedli a nepreukázali v návrhu na zastavenie exekúcie žiadne skutočnosti odôvodňujúce, v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, sudca podanú sťažnosť považoval za nedôvodnú a zamietol ju, pretože nezistil žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie.

24. Podľa ust. § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

25. V zmysle ust. § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti návrhom na zastavenie exekúcie.

26. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

27. V zmysle § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

28. Podľa § 199e vety prvej a druhej po bodkočiarku Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby.

29. Keďže povinní 1/, 2/ iniciovali návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávneným, súd rozhodoval v súlade s § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov exekučného konania s tým súvisiacich.

30. Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekúcie, povinným 1/, 2/ nevznikol nárok na náhradu trov konania, ktoré si uplatnili (bez vyčíslenia), z dôvodu, že v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie vrátane konania o sťažnosti neboli úspešní.

31. Oprávnený si náhradu trov, ktoré by mu vznikli v súvislosti s návrhom povinných 1/, 2/ na zastavenie exekúcie neuplatnil. Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekučného konania, je súd toho názoru, že nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii oprávneného, aký nárok voči povinnému si v ňom uplatní a aký nie. Súd tak nie je oprávnený (z úradnej moci) rozhodovať o takom nároku oprávneného, ktorý nebol zo strany samotného oprávneného v exekučnom konaní uplatnený. Keďže oprávnený nenavrhol, v rámci konania o návrhu povinného, vrátane konania o sťažnosti povinného, aby súd rozhodoval (v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, v rámci dodatku

k povereniu na vykonanie exekúcie) o ďalších trovách exekúcie, súd oprávnenému trovy konania súvisiace s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a so sťažnosťou povinného, nepriznal.

32. Vzhľadom na uvedené sudca rozhodol tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).
Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).